

om den 25de October. Naar den ærede Rigsdagsmand med sædvanligt Eftertryk paa Pronominet talte om, at vi skulde holde paa Rigsdagens Ret til at controlere Regjeringen, saa maa jeg bemærke, at en Control af Regjeringen og dens Handlinger ikke udføres ved at skrive Anmærkninger i Finantsloven, den udføres enten gennem Statsrevisoratet eller — med eller uden Statsrevisoratets Medlemkomst — ved Tilstale for Rigsretten; det er den Maade, som Grundloven har hjemlet os at udføre Controllen paa, og jeg troer, at vi gjør bedst i at holde os dertil. En god Ting fandt den ærede Rigsdagsmand ved Loven af 4de Marts 1857, at den nemlig dog gjorde Ministrene ansvarlige; men saa gif han strax bort derfra; thi det angik ikke Anmærkningen. Den ærede Rigsdagsmand dolerede over, at jeg havde raadet Thingets Medlemmer til at stemme mod Finantsudvalgets Fleertal i denne Sag; han fremhævede udtrykkelig, at dersom man i denne Sal stemte imod Udvalgets Fleertals Forslag, saa vilde man give Afkald paa en af vore skjønneste Rettigheder, men han glemte at nævne, hvad det var for en Rettighed; jeg har ikke i Grundloven, hvor der er Tale om vore Rettigheder, fundet det fremhæbet som en særlig Rettighed for os, at vi kunne rumle og bryde Contracter, og nogen anden Rettighed veed jeg oprigtig talt ikke, at der skulde være Tale om, at vi skulde give Afkald paa, hvis Fleertallet i Salen gif Finantsudvalgets Fleertal imod, men den ærede Rigsdagsmand kan maaskee give mig nære Oplysning i saa Henseende. Den ærede Rigsdagsmand talte om, at den ærede Rigsdagsmand fra Hjørring (Fischer) i det knusende Foredrag, han holdt, klarlig havde beviist, at vi ved at følge Finantsudvalgets Fleertal ikke vilde svække Crediten ligeoverfor Udlandet; jeg skal ikke dvæle ved det Foredrag, der blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring, jeg troer, at den ærede Indenrigsminister tilstrækkelig har impegaaet det, men jeg skal kun drage til Minde, at det her gaaer mig, som det er gaaet mig engang før, at fordi jeg ikke indseer det Klare i hans Foredrag, derfor tør jeg ikke paastaae, at det ikke er klart, det maa den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (G.

Winther) staae til Ansvar for, ligesaa vel som for Sagkundskaben i sin Tid.

Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (N. Hage) begyndte meget smukt med at skjælné imellem, hvorledes Sagen var tilgaaet, og hvad der nu er at gjøre; jeg har kun at beklage, at han fremkom med et Argument, som jeg egentlig ikke kan kalde et Argument; det var nemlig et ganske eiendommeligt Argument, han anførte med Hensyn til det Forslag om Forkastelse af Bernbaneloven af 1857, som den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds havde indbragt, at det gif til 2den Behandling med 61 Stemmer mod 22, det blev anført som et Argument for, at Fleertallet her i Salen var imod Tverbanen, men det er det ikke; thi naar den ærede Rigsdagsmand vil efterlæse Sagens Historie, saa vil han finde, at det var en af disse Overgange til 2den Behandling, hvor man mere har viist — jeg tilstaaer — en ikke anvendt Tsielighed, for paa den Maade at begrave et Lovforslag, istedet for at staae det ihjel, det ligger i Tidspunktet, paa hvilket Forslaget gaaer over; deri ligger det, at det har ikke nogen anden Betydning. Jeg vil lade den ærede Rigsdagsmand, om han vil, have Eneret, eller ogsaa maa han see at faae saa Mange med sig, som han kan, til saadanne Ytringer, som da han sagde, at Regjeringen affluttede Contracten lige før 1ste Octbr. 1859 af Frygt for Rigsdagen; jeg har ikke kunnet finde det i Acterne, men det er ikke første Gang, at den ærede Rigsdagsmand har viist, at han har kjendt Facta, som jeg ikke kjendte; men han er ingeninde kommet frem med disse Facta. Jeg har ikke faaet Andet ud af Acterne, end at Ministeren har affluttet saa tidligt omtrent, som han kunde, at der ikke kom nogen Entrepreneur før, var ikke Ministerens Skyld, saa at jeg siger, hvorfor skulde vi tænke saa ondt. — Jeg kommer nu til en ganske eiendommelig Omstændighed; den ærede Rigsdagsmand omtalte, at han havde hørt, men han erklærede udtrykkelig, at han vilde ikke indstaae derfor, at da Sir Morton havde henvendt sig til Privatbanken, var der Tale om 80 à 85 %. Den ærede Rigsdagsmand for